

ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯನೊಬ್ಬನ ದಾರುಣ ಸಾವಿನ ನೆರಳು ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಪಾಠಗಳು, ಅರಿಯಬೇಕಾದ ಸತ್ಯಗಳು

ಚಲನಚಿತ್ರ ಕಲಾವಿದರು
ಸರಕು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ
ವಕ್ತಾರರಾಗಿ
ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು
ನಷ್ಟ ಹಾಗೂ
ಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರ
ಪ್ರತಿಫಲವೇ
ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯನೊಬ್ಬನ
ದುರಂತ ಅಂತ್ಯ. ಈ
ಸಾವಿನಿಂದ ಕನ್ನಡ
ಚಿತ್ರೋದ್ಯಮ ಪಾರ
ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ,
ತನ್ನನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ
ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಾವಲೋಕನ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಿನಿಮಾ ಪಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಜನರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ-ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ಕಲಾವಿದರು, ತಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸುದ್ದಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗ ತಲುಪಿರುವ ಅವನತಿಯ ಸಂಕೇತದಂತಿದೆ. ಕಲಾವಿದರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಧಃಪತನಕ್ಕೂ ಸಮಕಾಲೀನ ಚಿತ್ರೋದ್ಯಮ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ವಿಶ್ವಾಸ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕಂಗೆಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿರುವಂತಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರೋದ್ಯಮದ ಇತ್ತೀಚಿನ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳು ಹೀಗಿವೆ: ನಿರ್ಮಾಪಕರ ಗುಂಪೊಂದು ಗೋವಾ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕುಡಿದು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕಲಾವಿದರು ತಮ್ಮ ವಿಚ್ಛೇದನ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಚರ್ಚೆಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕಲಾವಿದ ಹಾಗೂ ಆತನ ಗೆಳತಿ ಕೊಲೆ ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿಗಳಾಗಿ ವಿಚಾರಣೆ ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಚಿತ್ರೋದ್ಯಮದ ನೈತಿಕ ಭ್ರಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತಿವೆ ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭ್ಯತೆಯಿಂದ ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿ ದೂರವಾಗುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನದಂತಿವೆ. ಈ ಘಟನೆಗಳನ್ನು, ಸಿನಿಮಾ ಮೂಲಕ ಅನ್ನ ಕಂಡುಕೊಂಡವರು ಚಿತ್ರೋದ್ಯಮ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜ ಎರಡಕ್ಕೂ ಬದ್ಧರಾಗಿ ಉಳಿಯದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲೂ ನೋಡಬಹುದು.

ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಬಲ್ಲ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಆದಷ್ಟೂ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯ. 'ನನ್ನ ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ನೋಡಿ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿ' ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಲಾವಿದನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಜನರ ಪ್ರೀತಿ-ಅಭಿಮಾನಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಎದುರಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯುವಂತಹದ್ದಲ್ಲ. ದೊರೆತ ಜನಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವುದೂ ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ರುಚಿಯನ್ನು ಸವಿಯುವವರಿಗೆ, ಸಮಾಜದಿಂದ ದೊರೆತ ಪ್ರೀತಿಗೆ ತಾನು ಅರ್ಹನೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವ ಅಳುಕಿರಬೇಕು. ಜನರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನುವುದು ತೀರಿಸಬೇಕಾದ ಋಣವೂ, ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಹೌದು ಎನ್ನುವ ಅರಿವಿರಬೇಕು.

ಮದುವೆ ಮುರಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಪರಾಧವೇನಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಅರಿವಿನ ಜಾಗೃತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಒಲ್ಲದ ಮದುವೆಗಳು ಮುರಿದುಹೋಗುವುದು ಸಹಜವೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಮುರಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಗೌರವಯುತವಾಗಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಖಾಸಗಿ ವಿಷಯಗಳು ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಚರ್ಚೆಯ ವಿಷಯವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಈ ವಿವೇಕ ಹಾಗೂ ವಿನಯವನ್ನು ಕಲಿಯದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆತನ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ನಿಭಾಯಿಸಲಾಗದ ಹೊರೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ.

ತಾರಾ ವರ್ಚಿಸಿನ ನಟ ಹಾಗೂ ಆತನ ಗೆಳತಿ ಕೊಲೆ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿಗಳಾಗಿರುವ ಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರೋದ್ಯಮದ ಜೊತೆಗೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಪಾಠವಿದೆ. ಕಲೆಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವೇ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಾರಿಣ್ಯವನ್ನು ಮೆದುಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಮಾನವೀಯ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸುವುದು. (ರಂಜನೆ ಕಲೆಯ ಅನುಷಂಗಿಕ ಉತ್ಪನ್ನವಷ್ಟೇ) ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಏಕಾನ್ಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಗುರ್ತಿಸಿ ಮರೆಸುತ್ತದೆ. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರೋದ್ಯಮದ ಜನಪ್ರಿಯ ಕಲಾವಿದರು ಕಲೆಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೇ ಮರೆತು ತಮ್ಮನ್ನು ರಂಜನೆಯ ಸರಕುಗಳನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸರಕು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಕ್ತಾರರಾಗಿ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ನಷ್ಟ ಹಾಗೂ ಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರ ಪ್ರತಿಫಲವೇ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯನೊಬ್ಬನ ದುರಂತ ಅಂತ್ಯ. ಈ ಸಾವಿನಿಂದ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರೋದ್ಯಮ ಪಾರ ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ, ತನ್ನನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಾವಲೋಕನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯನ ಕೊಲೆಯ ಪ್ರಕರಣ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಆತ್ಮಾವಲೋಕನಕ್ಕೂ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಪ್ಪೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ಗೌರವ ಹಾಗೂ ಅಭಿಮಾನ ಅಪಾತ್ರ ದಾನವಾಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕು. ಜನರ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಭಿಮಾನಿಗಳೇ ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕು.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ವಿವೇಕ ಹಾಗೂ ಸಂಯಮದ ಅಗತ್ಯವನ್ನೂ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯರ ಕೊಲೆಯ ಪ್ರಕರಣ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತಿದೆ. ಉದ್ದೇಶ ಇಲ್ಲವೇ ಭಾವಾವೇಶದಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ದೊಡ್ಡದಿದೆ. ಫೇಸ್‌ಬುಕ್, ಇನ್‌ಸ್ಟಾಗ್ರಾಂ, ವಾಟ್ಸಾಪ್‌ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ವೀರಾಗ್ರಣಿಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸುವ ಬಹುತೇಕ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರದೋ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಲು ಅಥವಾ ಯಾರನ್ನೋ ತೇಜೋವಧೆ ಮಾಡಲು ಬಳಸುವ ಸಮಯವನ್ನು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ನೀಡಿದರೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನ ಕೊಂಚವಾದರೂ ಹಸನಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಗೆಲ್ಲಬೇಕಾದುದು ವಾಸ್ತವ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರತು ಡಿಜಿಟಲ್ ಅಂಗಳದಲ್ಲಲ್ಲ. ಡಿಜಿಟಲ್ ಪರದೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಪರದೆಯಾಚಿಗಿನ ನಿಜ ಬದುಕಿನಲ್ಲೇ ಎದುರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರಬಹುದು.

■ ರಘುನಾಥ ಚ.ಹ.

ಈಶ್ವರ್